

CZARUJĄCY (1) *part praes act*

G sg m czarując(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. czarować.

Czyniący czary, zaklinający:

Wyrażenie: »czarownik czarujący«: Ktora nie słucha głosu ząklinączow/ cząrowniká czáruiącego mądrze [obtemperabit voci incantantium, incantantis incantationes sapienter]. BudBib Ps 57/6.

Cf CZAROWAĆ

AL